

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

possunt? Igitur quæso, vt quisquis hæc legerit, apud districtum iudicem solatium mihi suæ orationis impendat, & omne, quod in me folidum deprehenderit, fletibus diluat. Orationis autem atque expositionis virtute collatâ, Lector meus in compensatione me superat, si, cùm per me verba accipit, pro me lacrymas reddat. Hactenus diuus Gregorius: cuius si affectum induere ac sinceritatem potuero, magnum me operæ pretium fecisse existimabo. Hoc igitur in votis habens, & vnicam in hoc Opere spectans Dei gloriam, cum Ecclesiaste vasa colligam, qui sub alienâ personâ ita de se concludit.

SECTIO TERTIA.

ECCLESIASTES.

VERVS 9. Cumque esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit populum, & enarravit quæ fecerat: & inuestigans composuit parabolas multas.

10. Quæsiuit verba vtilia, & conscripsit sermones rectissimos, ac veritate plenos.

METRICA PARAPHRASIS.

I AM Q V E opus exegi, quod nec Libitina sepulchro,
Nec potis est tenebris condere sera dies.
Sidera dum Titan alternâ lampade pellet,
Voluetur nostrâ pagina ducta manu.
Divinum est quod dextra dedit, quod lingua profudit:
Largior ut Sophiae proluit ora latex.
Expandi quondam, fateor, vaga vela per orbem,
Quò vis ingenij, quò rapiebat amor.

L1111 2

Ingens